

Tilfælde, at den Manifest, paa hvilken Bexlen lyder, ikke er gangbar paa Betalingsstedet, har den gjældende Ret ingen udtrykkelig Regel, men hvad Paragrafens andet Punktum derom bestemmer, stemmer i det Væsentlige med de Sædvaner, som under Lovens Tavsbed i saa Henseende have uddannet sig, se Motiverne S. 40—41.

§ 36

fastsætter hvad Akceptanten i Tilfælde af, at han ikke indfrier Bexlen, har at betale, saalange Protest for manglende Betaling ikke er optaget, hvorimod hans Ansvar, naar saadan Protest er optaget, selvfølgelig maa bestemmes efter Reglerne i Udfæstets §§ 50—52, jfr. Motiverne Side 42. I det i Paragrafen omhandlede Tilfælde er der ikke fundet Grund til at tilstaa Bexeleieren Provision, da dette her i Almindelighed vilde bringe ham en ugrundet Fordel, og forsaavidt maa der antages at være gjort en Forandring i den gjældende Ret, jfr. Fdn. 18de Mai 1825 § 56 i Slutningen, af hvilken samh. med § 45 i Almindelighed sluttes, at man, naar Protest ikke er optaget, har samme Ret mod Akceptanten, som naar Protest er optaget, kun med den Forskiel, at der naturligvis ikke kan fordres Protestomkostninger. Om Bexeleierens Nedsættelse til 6 pCt. henvises til, hvad der vil blive bemærket ved Udfæstets § 50. Forrigt stemmer Paragrafens Indhold med allerede gjældende Retsgrundsaetninger.

§ 37

er allerede gjældende Ret, se Fdn. 18de Mai 1825 § 58 og handler ifølge Paragrafens Plads, ligesom den ældre Bestemmelse kun om partiel Betaling forinden Protest for manglende Betaling.

§ 38

stemmer med den gjældende Ret, jfr. Fdn. 18de Mai 1825 § 50.

§ 39

er ligeledes allerede gjældende Ret, jfr. Fdn. 18de Mai 1825 § 65 første Punktum og § 12 i Slutningen, se Motiverne S. 43—46 og Betænkningen til det reviderede Udfæst S. XII. Dens Formulering samh. med Udfæstets § 68 gjør det unødvendigt i Udfæstet at optage et særligt til Fdn. 18de Mai 1825 § 61 svarende Udtalelse.

§ 40

stemmer med, hvad der er gjældende Ret ifølge Fdn. 18de Mai 1825 § 51, jfr. Motiverne S. 44—45.

Ottende Kapitel.

Om Regres paa Grund af manglende Betaling.

§ 41.

Denne Paragraf opstiller den i al Bexelret gjældende Betingelse for at kunne gjøre Regres for manglende Betaling gjældende, at Bexlen som forfalden forjæves er forevist Trassaten til Betaling, og at Bexlet derfor jæres ved en optagen Protest de non solutione. Den bestemmer endvidere, at Bexlens Forevisning til Betaling inden en vis Frist og eventuelt Protest de non solutione er nødvendig for Beværing af Regresen for manglende Betaling. Forsaavidt stemmer Paragrafen med den gjældende Ret, se Fdn. 18de Mai 1825 § 59 samt §§ 50 og 52, jfr. § 56. Derimod forandres den gjældende Rets Regel i Fdn. 18de Mai 1825 § 50 om, at Forevisningen til Betaling netop skal ske paa Forsaldsdagen, idet det er tilfrækkeligt, at den finder Sted saa betimeligt, at Protest kan optages senest paa anden Sogndag efter Forsaldsdagen; ligeledes forandres ved denne Bestemmelse om Protestfristen Fdn. 18de Mai 1825 § 54, idet efter Paragrafens Udtryk mellemkommende Helligdage forlænge Fristen.

Paragrafen bestemmer udtrykkelig, at Forevisning til Betaling skal finde Sted, hvad enten Bexlen forud er accepteret eller ikke, medens det i Fdn. 18de Mai 1825 § 50 kun hedder, at den skal forevises Akceptanten til Betaling. Denne Forskiel har vel allerede sin Grund dert, at Pligten til Forevisning til Akcept i Udfæstet kun undtagelsesvis er paalagt, saa at Bexelretten kan være beværet, uden at Bexlen ved Forsaldstid har været forevist til Akcept. Men væsentligt hidrører Paragrafens Udtryksmaade dog derfra, at Udfæstet i Modsaetning til den gjældende Ret har villet paalægge Forpligtelsen til at forevise til Betaling ogsaa for det Tilfælde, at Protest de non acceptatione har været optaget, med mindre der efter saadan Protest er reist Sag i Medfør af Udfæstets § 29, eller Bexlen overensstemmende med denne Paragraf er indfriet. Er dette sidste ikke Tilfældet, og har altsaa Bexeleieren efter optagen Protest de non acceptatione indlædt at benytte sin Ret til at kræve Betaling, maa hans Forhold nemlig af de Regrespligtige opfattes som en stillende Erklæring om, at han vil afvente Forsaldsdag for at se, om Trassaten til den Tid vil betale, og det bliver derfor naturligt at paalægge ham en Pligt til atter at henvende sig til Trassaten, se iøvrigt om denne Paragraf Motiverne S. 47.

§ 42

afgjør det af den gjældende Ret ikke omtalte Spørgsmaal, hvilken Virkning der kan tillægges